

23. deň

Z liturgického čítania:

Pokorných vedie k správne mu konaniu a tichých poučá o svojich cestách.
(Ž 25, 9)

Sv. Ignác o sebe:

V Benátkach v tej dobe som sa zamestnával dávaním duchovných cvičení a inými duchovnými rozhovormi. Deväť spoločníkov prišlo do Benátok začiatkom roku 1537. Tam sa porozdeľovali, aby posluhovali v rôznych nemocniciach. V Benátkach boli vysvätení za kňazov tí, ktorí ešte neboli kňazmi. V tom roku sa lode neplavili na Východ, lebo Benátčania prerušili styky s Turkami. Rozišli sme sa po benátskom okolí s úmyslom vyčkať rok, ako sme sa dohodli. Na mňa prišiel rad ísť s Fabrom a Láinezom do Vicenzy. Tam sme našli za mestom dom, ktorý nemal ani dvere, ani okná; v ňom sme spávali na troške slamy, ktorú sme si priniesli. Dvaja z nás vždy chodievali dva razy cez deň žobrať almužnu; ale prinášali tak málo, že sme sa z toho horko – ťažko mohli vyživiť. Zvyčajne sme jedávali troška vareného chleba, keď sme ho mali; varenie pripadlo tomu, kto ostal doma. Takto sme prežili štyridsať dní, nevenovali sme sa ničomu inému než modlitbám. Potom sme sa rozhodli, že začneme kázať. Odišli sme štyria na rozličné námestia a začali sme v ten týždeň a v ten istý deň a v tú istú hodinu svoje kázne. Týmito kázňami sme vyvolali v meste veľa rozruchu a mnohé osoby dojali k nábožnosti. A dostávalo sa nám vo väčšej hojnosti všetkého, čo sme potrebovali k živobytiu. (Autob. 92 – 95)

Podnet s aplikáciou:

Sv. Ignác žil naplno pre potreby druhých. Dnes pomôžem s prípravou vianočných sviatkov v našej domácnosti.

Modlitba:

Večné Slovo, Jednorodený Syn Boží, nauč nás pravej veľkodušnosti. Nauč nás Tebe slúžiť, ako si to právom zasluhuješ. Aby sme dávali a nepočítali, aby sme bojovali a nedbali na rany, aby sme pracovali a netúžili po odpočinku, aby sme sa obetovali a nečakali inú odmenu ako vedomie, že sme splnili Tvoju svätú vôľu. Amen. (Sv. Ignác z Loyoly)